

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **A. H.**, proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni – ústredie**, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o **invalidný dôchodok**, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 29. mája 2008, č.k. 6Sd/30/2008-19, rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 29. mája 2008, č.k. 6Sd/30/2008-19, **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd potvrdil podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte rozhodnutia len „O.s.p.“) rozhodnutie odporkyne č. X. z 22. januára 2008 - ktorým podľa § 29 ods.1 písm. a/, § 173j ods. 7 a § 96 ods. 4 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák.č. 100/1988 Zb.“) odňala navrhovateľovi invalidný dôchodok od 1. júla 2003 a účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd sa stotožnil so záverom odporkyne, v zmysle ktorého bol navrhovateľovi invalidný dôchodok odňatý, nakoľko v konaní nepreukázal, že by v posledných desiatich rokoch pred vznikom invalidity získal aspoň 5 rokov zamestnania. Nesplnil tak jednu zo zákonných podmienok nároku na invalidný dôchodok.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote navrhovateľ odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko na neho sa nevzťahuje **§ 173j ods. 7 zák.č. 100/1988 Zb.** v znení zák.č. 222/2003 Z.z. Zdôraznil, že o invalidný dôchodok požiadal 17. decembra 2001 a rozhodnutím odporkyne z 3. apríla 2002 mu bol priznaný čiastočný invalidný dôchodok od 11. marca 2002. Poukázal tiež na skutočnosť, **že svoju neprítomnosť na súdnom pojednávaní písomne ospravedlnil o čom predložil písomný doklad.** Navrhovateľ tiež uviedol, že od 11. marca 2002 bol s odporkyňou v súdnom spore o plný invalidný dôchodok až do rozsudkov NS SR sp.zn. 1So/37/2006 z 28. júna 2007 a sp.zn. 4 So/107/2006 z 28. júna 2007, pričom odporkyňa ho dala prehodnotiť 10. októbra 2007 lekárskou posudkovou komisiou Sociálneho poistenia na pobočke v Rožňave, aby posúdila jeho zdravotný stav, pričom bol uznaný spätne od 11. marca 2002 za plne invalidného podľa zák.č. 100/1988 Zb. Poukázal na skutočnosť, že odporkyňa mu jedným rozhodnutím z 22. januára 2008 priznala spätne od 11. marca 2002 plný invalidný dôchodok podľa § 29 ods.1 zák.č. 100/1988 Zb. a podľa § 259 ods.1 zák.č. 461/2003 Z.z. a v ten istý deň mu odňala invalidný dôchodok od 1. júla 2003, ktorý je predmetom preskúmania. Uviedol, že **§ 173j ods. 7 zák.č. 100/1988 Zb. sa na neho nevzťahuje, nakoľko nemal priznaný ani čiastočný invalidný ani invalidný dôchodok po 1. júli 2002 do 30. júna 2003, ale pred týmto dátumom, a to 11. marca 2002.** Ďalej uviedol, že § 96 ods.4 zák.č. 100/1988 Zb. tiež nie je v súlade s jeho prípadom, nakoľko posledné posúdenie jeho zdravotného stavu bolo 10. októbra 2007 posudkovým lekárom, ktorý ho uznal za plne invalidného spätne od 11. marca 2002.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedla, že dôvody v ňom uvedené nepovažuje za opodstatnené a navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné.

Z podkladov súdneho spisu vyplýva, že krajský súd na základe opravného prostriedku navrhovateľa postupom podľa ustanovení tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho

poriadku preskúmal zákonnosť horeoznačeného rozhodnutia odporkyne z 22. januára 2008, ktoré napadnutým rozsudkom potvrdil.

Z obsahu napadnutého rozsudku odvolací súd zistil, že krajský súd v rámci jeho odôvodnenia sa s odvolacími dôvodmi uvedenými v opravnom prostriedku navrhovateľa – a to predovšetkým s poukazom na argumentáciu navrhovateľa týkajúcu sa aplikácie ust. § 173j ods. 7 zák.č. 100/1988 Zb. – vôbec nezaoberal a rozsudok riadne neodôvodnil. Odvolací súd za tohto stavu vo veci napadnutý rozsudok krajského súdu považoval za nepreskúmateľný.

Odvolací súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že v napadnutom rozsudku krajský súd uviedol nesprávne údaje, nezodpovedajúce skutočnosti, a to ohľadne neospravednenej neúčasti navrhovateľa na pojednávaní dňa 23. mája 2008. Z podkladov spisu, ako aj z dokladov predložených navrhovateľom v rámci odvolania, totiž nesporne vyplýva, že navrhovateľ svoju neprítomnosť na uvedenom pojednávaní riadne a včas ospravedlnil. Preto odvolací súd aj v tomto smere považoval námietku navrhovateľa za plne opodstatnenú.

S poukazom na horeuvedené skutočnosti odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 221 ods. 1, písm. f/ a h/ O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní bude povinnosťou krajského súdu vo veci opätovne rozhodnúť, pričom svoje rozhodnutie náležite odôvodní tak, že sa vysporiada so všetkými odvolacími dôvodmi uvedenými v opravnom prostriedku navrhovateľa. Krajský súd zároveň rozhodne aj o náhrade trov celého konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. septembra 2009

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová

